

Sag T-86/96

Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen og Hapag-Lloyd Fluggesellschaft mbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Statsstøtte — luftfart — skattemæssig foranstaltning —
annullationssøgsmål — afvisning«

Rettens dom (Femte Udvidede Afdeling) af 11. februar 1999 II - 182

Sammendrag af dom

1. *Annullationssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter, der berører dem umiddelbart og individuelt — beslutning fra Kommissionen, der er rettet til en medlemsstat, og hvori statsstøtte erklæres uforenelig med fællesmarkedet — beslutning, der i forhold til potentielle støttemodtagere fremstår som en generel foranstaltning — deltagelse i en procedure som interesserede tredjemænd i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2 — afvisning (EF-traktaten, art. 93, stk. 2, og art. 173, stk. 4)*

2. *Annullationssøgmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter, der berører dem umiddelbart og individuelt — beslutning fra Kommissionen, der er rettet til en medlemsstat, og hvori statsstøtte erklæres uforenelig med fællesmarkedet — sag anlagt af en sammenslutning — afvisning*
(EF-traktaten, art. 93, stk. 2, og art. 173, stk. 4)

1. Andre personer end en beslutnings adressater vil kun kunne påstå, at de berøres individuelt som omhandlet i traktatens artikel 173, stk. 4, hvis beslutningen rammer dem på grund af visse egenskaber, som er særlige for dem, eller på grund af en faktisk situation, der adskiller dem fra alle andre og derfor individualiserer dem på lignende måde som adressaten.

En kommissionsbeslutning, hvori det fastslås, at forlængelsen af gyldighedsperioden for skattebestemmelser, der indfører regler om ekstraordinære afskrivninger for nationale flyselskaber, udgør en støtte, der er uforenelig med fællesmarkedet, fremstår, selv om den er rettet til en medlemsstat, i forhold til de personer, som de pågældende regler eventuelt kan komme til gode, som en generel foranstaltning, der finder anvendelse på objektive afgrænsede situationer og har retsvirkninger for en gruppe personer, der er bestemt generelt og abstrakt.

Som følge heraf kan en virksomhed, som berøres af den nævnte beslutning i samme omfang som enhver anden erhvervsdrivende, der — aktuelt eller potentielt — befinder sig i en tilsvarende situation, ikke gøre gældende, at den fordel, som

den omtvistede beslutning fratager selskabet, er individuel.

En fysisk eller juridisk person kan endvidere kun anses for individuelt berørt i sin egenskab af interesseret part i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2, når der er tale om en beslutning fra Kommissionen, hvorved den nægter at indlede den undersøgelsesfase, der er fastsat i denne bestemmelse. I dette tilfælde kan den pågældende kun opnå, at de processuelle garantier, der indrømmes ved den nævnte bestemmelse, respekteres, hvis vedkommende har adgang til at indbringe beslutningen for Fællesskabets retsinstanser. Såfremt Kommissionen derimod har vedtaget sin beslutning efter undersøgelsesfasen, er de interesserede tredjemænds processuelle garantier faktisk respekteret, således at de ikke længere alene på grundlag af denne egenskab kan anses for individuelt berørt af den nævnte beslutning, der blev vedtaget efter undersøgelsesfasen.

På statsstøtteområdet er en virksomheds deltagelse i proceduren i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2, ikke tilstrækkelig til at individualisere selskabet på lignende måde som adressaten for den omtvistede beslutning. Deltagelsen udgør i givet fald kun en af de omstændigheder, der medfører, at en fysisk eller juridisk person kan

anses for individuelt berørt af den beslutning, vedkommende begærer annulleret.

der har ført til udstedelsen af den pågældende retsakt.

2. En forening, der er oprettet for at varetage en gruppe borgeres kollektive interesser, er ikke individuelt berørt i henhold til traktatens artikel 173, stk. 4, af en retsakt, der påvirker denne gruppes interesser generelt, og en sådan forening kan ikke anlægge et annulationsøgsmål, når medlemmerne ikke kan gøre det individuelt, medmindre særlige forhold gør sig gældende, herunder den rolle, foreningen måtte have spillet under den procedure,

I forbindelse med en procedure, der fører til vedtagelsen af en beslutning, hvorved det fastslås, at statsstøtte er uforenelig med fællesmarkedet, kan den omstændighed, at en sådan sammenslutning er intergenereret for Kommissionen for at varetage sine medlemmers kollektive interesser, ikke godtgøre, at sammenslutningen har en selvstændig interesse i at anlægge sag til prøvelse af denne beslutning.